

MAG

Pistolety samopowtarzalne MAG

Historia konstrukcji

Na początku 1993 roku w ówczesnych Zakładach Metalowych „Łucznik – obecnie nazwa Fabryka Broni „Łucznik” – rozpoczęto prace nad nowym pistoletem samopowtarzalnym który miał być przeznaczony dla wszystkich rodzajów Wojska Polskiego oraz odpowiednich służ mundurowych. Miał on w przyszłości zastąpić licznie występujące w Polsce pistolety samopowtarzalne P-64 oraz P-83. Jednak w przeciwieństwie do swoich poprzedników, nowy pistolet miał strzelać standardową amunicją pistoletową NATO, czyli 9 x 19 Parabellum. Ponieważ samo Wojsko Polskie nie opracowało do tej pory odpowiednich założeń taktyczno-technicznych dla tego typu broni, założenia takie zostały opracowane w marcu 1993 roku w Zakładach Metalowych „Łucznik”, a sama konstrukcja broni miała być choć częściowo oparta o najlepsze zagraniczne wzory tego typu broni. Pierwszy model broni, który później nazwano MAG-95 był przygotowywany przez zespół pod kierownictwem inżyniera Mariana Gryszkiewicza. Pod koniec 1993 roku były gotowe dwa prototypy nowego pistoletu. W 1994 roku trwały próby nowej broni. W 1995 roku wyprodukowano serię próbną broni w liczbie 20 egzemplarzy. W 1995 roku broń

została przedstawiona do badań prowadzonych w ramach konkursu na nowy pistolet samopowtarzalny dla Wojska Polskiego, gdzie jego konkurentem w tych testach był WIST-94. Jednak, mimo pewnych cech, które pistolet MAG wykazywał, czyli pewność działania konstrukcji, jej wytrzymałość oraz zabezpieczenie broni przed jej przypadkowym wystrzałem, ostatecznie sam projekt został odrzucony, gdyż nie spełniał postawionych przez Wojsko Polskie założeń taktyczno-technicznych, opracowanych jesienią 1993 roku, czyli: wymiarów konstrukcji – 190 mm x 135 mm x 33 mm oraz masy broni niezaładowanej – 800 g. Do dziś decyzje decydentów wojskowych budzą pewne kontrowersje.

Jednak mimo nie przyjęcia samej broni, w Zakładach Metalowych „Łucznik” przystąpiono do dalszej pracy nad pistoletem. W 1996 roku został opracowany nowy wariant, początkowo oznaczony jako MAG-96. Różnicą w nowej konstrukcji był fakt, że zamiast stosowanego we wcześniejszym modelu szkieletu wykonanego ze stali, nowy szkielet broni został wykonany ze lżejszego stopu aluminium. Broń przechodziła kolejne testy i mimo że sama broń była lżejsza, to według przyjętych kryteriów, sama konstrukcja była nadal za dużą (wymiary się nie zmieniły) oraz o 75 g za ciężka. Dlatego też ostatecznie w 1999 roku to właśnie konstrukcja pistoletu WIST-94 znalazła się jako podstawowa broń krótka na wyposażeniu jednostek Wojska Polskiego. Pojawiły się jednak głosy krytyczne – przedstawiono pistolet MAG-98 jako broń, która zapewniała dobrą stabilność przy strzelaniu, pistolet posiadał prostszą budowę i łatwiejszy był w rozkładaniu i czyszczeniu, sprawniej działał system spustowy i koszt broni był niższy – sięgał ówczasie 1700 zł. Dlatego wskazywano, że trzymanie się tak kryteriów wymiarowych i masowych nie jest do końca racjonalne.

Ostatecznie to właśnie WIST-94 i jego późniejsze modele stały się podstawowym pistoletem. Sam MAG był w następnych latach produkowany w niewielkich ilościach na rynek cywilny, dla sił Straży Granicznej i Służby Więziennej. Testowany dla jednostek Polskiej Policji, które ostatecznie wybrały Walthera P-99 i w mniejszej liczbie pistolety rodziny Glock. Opracowano wersję MAG-96C, później zmieniono oznaczenie na MAG-98C, jako broń sportową, która była dopuszczona do strzelań w IPSC w klasie Production. Następnie zbudowano partię około 100 egzemplarzy, która była przeznaczona na rynek amerykański. Broń ta posiadała magazynki o pojemności 10 naboii. Ostatecznie w pierwszych latach XXI wieku produkcję broni przerwano z powodu braku zamówień.

W 2008 roku został zaprezentowany najnowszy model pistoletu: MAG-08, na Międzynarodowym Salonie Przemysłu Obronnego (MSP0) 2008. Był to model opracowany we współpracy z Fabryką Broni „Łucznik” i właścicielem praw dokumentacji technicznej pistoletu MAG – przedsiębiorstwem Works 11. Model MAG-08 także posiadał szkielet wykonany ze stopu aluminium, ale był dodatkowo wyposażony w szynę Picatinny, umożliwiające mocowanie dodatkowego wyposażenia.

Wersje pistoletu

- MAG-95 – wersja wykonana całkowicie ze szkieletu stalowego
- MAG-98 – wersja początkowo oznaczona jako MAG-96,

szkielet broni wykonany ze stopów aluminium

- MAG-98C – początkowo broń oznaczona jako MAG-96C, jest wersją sportową, posiadającą celkowi regulowany i wymienny magazynek o pojemności 20-nabojów
- MAG-08 – najnowszy dostępny wariant. Zmodernizowana wersja MAG-98, która posiada zintegrowaną szynę Picatinny

MAG-98C

Opis konstrukcji

Pistolet samopowtarzalny MAG polskiej konstrukcji, skonstruowany przez inżyniera Mariana Gryszkiewicza. Skrót MAG ma pochodzić od pierwszych liter imienia i nazwiska jego konstruktora zaś liczba określa rok, w którym zakończono ostateczne próby testowania prototypu. Broń działa na zasadzie krótkiego odrzutu lufy, zamek broni jest odryglowany przez przekoszenie lufy w dół. Położenie lufy z zamkiem w położeniu zaryglowanym, zapewnia prostopadłościenną komorę naboju, współpracującą z oknem wyrzutnika w zamku. Elementem sterującym przekoszenie jest występ w dolnej części lufy broni, pod komorą naboju. Jest to typowe, klasyczne rozwiązanie znane chociażby z pistoletów samopowtarzalnych Browning HP. Zastosowany mechanizm spustowo-uderzeniowy z kurkiem zewnętrznym, z samonapinaniem (DA). Broń posiada

wewnętrzny bezpiecznik sterowany spustem. Po wystrzeleniu ostatniego naboju z magazynka, zamek zatrzymuje się w tylnym położeniu na zaczepie zamka. Standardowy pistolet MAG posiada stałe przyrządy celownicze, składające się z muszki i szczerbinki. Zastosowany wymienny magazynek o pojemności 15-naboi, dwurzędowy z jednorzędowym wyprowadzeniem. Z czasem jako opcję wprowadzono możliwość zastosowania magazynków o pojemności 10 naboi z przewężeniem (jednorzędowe) lub większe, o pojemności 20-naboi, które po załadowaniu, wystają poza obrys chwytu pistoletowego. W najnowszym wariantcie MAG-08 można stosować magazynki o pojemności 15 naboi lub 18 naboi, który wystaje poza obrys chwytu pistoletowego.

MAG-08

Podstawowe dane taktyczno-

techniczne

- Państwo – Rzeczpospolita Polska
- Producent broni – Fabryka Broni „Łucznik”
- Rodzaj broni – Pistolet samopowtarzalny
- Prototypy – opracowywanie pierwszego broni; lata 1993-1995
- Kaliber broni – 9 mm
- Zastosowany nabój – 9 x 19 mm Parabellum
- Magazynek – w pistoletach MAG-95/MAG-98 pudełkowy, standardowy o pojemności 15 naboii
- Długość broni – 200 mm
- Wysokość broni – 140 mm
- Szerokość broni – 35 mm
- Długość lufy – 115 mm
- Długość linii celowniczej – w standardowych wariantach 143 mm, w wersji MAG-98C 160 mm
- Masa broni niezaładowanej – wersja MAG-95 1100 g, wersja MAG-98 875 g
- Prędkość początkowa wystrzelonego pocisku – 355 m/s
- Energia początkowa wystrzelonego pocisku – 505 J
- Masa pocisku – 8 g
- Siła spustu – 50 N (DA)

Bibliografia

1. Tomasz Szczerbicki, Broń Strzelecka Wojska Polskiego 1943-2016, Vesper 2016
2. Aleksandr B. Żuk, Rewolwery i Pistolety (wydanie ze zmianami), Bellona 2021
3. Wrocław, Muzeum Militariów – Arsenał
4. Michał Sitarski. “Dzieje pewnego MAG-a”, Broń i Amunicja, 2006, nr 1
5. https://pl.wikipedia.org/wiki/Pistolet_MAG